

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 293/2026
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дејана Јовановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К бр.162/25 од 28.11.2025. године и Кв бр.553/25 од 29.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 18. марта 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Јовановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К бр.162/25 од 28.11.2025. године и Кв бр.553/25 од 29.12.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу К бр.162/25 од 28.11.2025. године, поред осталог, одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова који је том суду дана 28.10.2025. године поднео окривљени АА.

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв бр.553/25 од 29.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Крушевцу К бр.162/25 од 28.11.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Дејан Јовановић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијана решења и усвоји захтев за трошкове кривичног поступка, или да укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Крушевцу на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења у захтеву истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, и с тим у вези наводи да су нижестепени судови погрешно одбили као неоснован захтев за накнаду трошкова који је поднео окривљени АА, да је тачно да је претходно већ одлучено о трошковима поступка, али да су се исти односили на одбрану коју је тај окривљени добијао од једног браниоца, док трошкове за одбрану коју је добијао од другог браниоца у истом предмету није потраживао првим захтевом, а због чега је према ставу браниоца погрешан став нижестепених суда да окривљени нема право на ново, допунско решење, јер је наводно већ једном одлучено о трошковима поступка.

Како се, по налажењу овога суда, изложеним наводима захтева само формално указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, обзиром да бранилац у поднетом захтеву не наводи конкретно које одредбе Законика о кривичном поступку и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката су повређене нижестепеним решењима, већ у суштини полемише са образложењима изнетим у побијаним решењима и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом прописан разлог за понодношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић